

Prima, estiu, darriera... e prima

Veiquí la recolta d'*haïbun* de la prima.

Un *haïbun* es ‘na micrò-novela de 800 jurt’ a 1000 mòts, ‘na p’ita novela ente es conhat un *haïku*, un *senryu* o un *tanka*. Un o mai d’un, lu nombre daus *haïku-senryu-tanka* despend de ‘quò que v’autres atz de dire.

Lu *tanka* es un poëma ptit composat de doas pertidas de 17 e 14 sillabas. Lu prumier tercet es composat de 3 vers escrichs sus un ritme de 5/7/5 sillabas, e, per lu second, 2 vers de 7 sillabas. Mès, n’autres sem europeens e non pas japones, ‘laidonc, la gramarí de la linga lemosina es un pauc desparriera que la de la linga japonesa, aquò sembla normau que la composici’ siguesse un pauc desparriera.

Lu *haïku* es lu prumier tercet dau *tanka*, alaidonc, un poëma farjat de 3 vers sus un ritme de 5/7/5 sillabas. Es un poëma que parla de la vita de tots los jorns, de la natura, daus sentiments. Ne’n mai dau ritme, los « puristes » volen veire figurar un « mòt de sason », lu *kigo* ne’n japones. Aquò pòt estre ‘na planta, ‘na flor, un alimaud, una sason, ‘na color...

Quante ‘queu *kigo* es pas present dins lu *haïku*, es pus un *haïku* mas un *senryu*. Aquela fòrma es mai d’un còp escricha per semblar a la galejada, mai que mai es son darnier vers que deu « esbaudir » a la legida.

'Quela recolta l'ai nomada « MesEscHaï », es 'na contracci' coma ò fagueten los anglès mai lu « NaHaiWriMo », vos daisse far de las charchas sus la tiala. Coma quò eriá la prumiera vetz, iò faguí mai « lu cirier » coma tematica, perque lu mes de mai es lu mes ente los e las dau Japon festan hanami* ; la tematica es « lu cirier », tant la flor que lu fruch, lu marle...

* hanami 花見 : la festa de las flors (de cirier). Los e las dau Lemosin an lu clafotís, la festa daus fruchs dau cirier.

Prima

- E be, gaita me 'quò ! N'i en a pertot.

A pena 'chabat de boifar d'un costat, que l'autant se leva per far 'na novela nevia de petaçons blancs sus lu ciment de l'airau.

- E 'visa Granda ! Qu'as pas 'chabat d'aüei de boifar tant i a de las flors ujan coma i a aurá de fruchs... que quò gialesse pas.

- Ò sabe be, mas voudriá pas que 'quò pleuresse aquí dessus.

- Marcha, 'quò vòu pas ploure d'aüei.

Los petalas roses

S'eitiran sos los solelh

Jurtà s'esvenlar.

L'ambre eriá 'quí plantat d'annadas, qua'iment au mitan d'un dreit d'aiga, aüei emplit de terra, cultivat mesma. De segur, au jorn d'aüei tot lu monde a l'aiga coranta chas se, mas autravetz, i aviá coma un pauc pertot beleu, l'aiga de la font per la gent, e per las bestias, o l'aiga d'una p'ita pescharia o b'etot l'aiga d'un gaulhasson. E dins los villatges, los ancians bastits gardaten longtemps la traça d'aquela pratica, maugrat l'esbocinament de las proprietats.

Lu cirier fasiá aüei mai sas flors ròsas coma un second solelh apres botjar a la mindra calinada dau vent.

- Vau dire au Micheu de iò copar. 'Na bona bufada pouriá ò far tombar e copar los fius d'electricitat.

- Perque voler lu talhar. Qu'eu davalesse un jorn e eu manhariá pas la teulada, eu tochariá quitament pas la meijon, e queraque pas los fius de la lum.

- Daus còps...

- Mas non, e per ujan, i a pus qu'a esperar culhir las cireijas per far los clafotis.

- Ò ! I a d'enquera dau temps avant que las cireisas siguessen maduras.

- 'Qu'es be 'quò que dise. Dija-me, v'autres lu clafotís iò fasetz mai los òs, mas me dise de visar ton ventre que son tots pas estats eivacuats.

- Ò ! Te mai tas questions. Respondatz pas Loïsa !

- T ! La Loïsa iò pren be, e puei, 'nar far las empletas es be laissar los nogeus dins lu palisson.

- Ieu ò prene pas de mau... N'autres dins la Charenta laissen pas los nojaus, pas tots los còps, aquò despènd.

La bolangièra 'nonçada per lu tint-tint de sa 4L forgoneta'ribet vers las 10 oras.

- Urosament que v'autres venetz. Ilhs erián apres far lu jornau, aquò auria pougut tirar d'aici mieijorn.

- Queraque Mair P qu'es mielhs de parlar aus veisins non pas lurs minjar lu nas.

- V-òc-es, 'quò vai mielhs. Afè. V'autres atz sonjar a las cornudas ?

- Segur, vei-ne'n-quí una.

- Mai un pitit e un gros pán se-us platz. Obludaretz pas de las me marcar.

- Per mai m'etot doas cornudas per los pitits, Marquetz las pas sus lu carnet, vau las paiar ne'n moneda. À ! 'Las son entau fachas e 'las son be grossas.

- Segur, lu noveu bolangier las fai coma dins eu aprenguet chas se. Eu ven de Lemòtges.

- Aquò chanja grán res, sem a Pascas, e a Pascas minjam las cornudas.
- V-òc-es.

Un pítit vent blanc secod 'na vetz de mai lu cirier, e los borilhons blancs de tombar terra, afè, sus lu ciment de la cort e sus la rota. Pertot.

- O, 'quel aubre es be beu.
- Erián apres ne'n parlar mai la mair B. 'La parlava de lu talhadar per pas que las branchas copessen los fius.
- Aquò feriá mens de fruchs. Beleu mai gròs.
- Coma ton ventre...
- Ò ! Te ! Eu 'resta pas de vos pigolhar Loisa, fau i respondre.
- E per quante es ?
- Lu medecin diguet per la fin d'aost, desbuta de setembre. Mas d'aquí-laï, aurem lu temps de gitar venir las chausas.
- V-òc-es, vos fau restar tranquila per lu momint. E vos, Pair P devriatz tenir vòstra linga un pauc.
- Fu ! Dins lu temps, i aviá pas tots los medecins mai tot aquò e la gent fasián quand-mesma.
- 'N'autres sem pus dins lu temps. Fau esvoluar un pauc.
- Aürosadament v'autres contunhatz de far de las cornudas*, coma dins lu temps, e qu'i a daus vielhs per las 'chaptar, coma dins lu temps. Lu jorn que lu *Coca-cola®* se vendrá mai que los gasteus, seretz los prumier per lu vendre, mas seran pus 'quí per lu veire, serem tots crebar, e v'autres pouriatz la tirar entau lonja.
- 'Chaba te, linga de pelha. Laissatz lu dire, eu a la linga be penduda, mas es pas se que fai la cosina. Urosament v'autres iò prenetz be.

- Ne'n fau mai per me chucar. Lu jorn que 'quò será mon òme, eu fará pas lu jau.
- Farai pas la pola nimai.
- Ò ! E eu i tòrna.
- Bon, passe d'enquera 'na setmana, apres, sem ne'n vacanças per tres setmanas.

Los tres veisins visan la 4L pertir.

- Se lu bolangier de Brigueilh es en congier, faudrá ne'n prener dos de mai au bolangier de Saulgond. Autrament, ne'n prendrem un o dos a St Junian.
- Vos lu dirai se nos en fau, 'queu dau supermerchat es pas tant bon. La Jacquilhon ne'n pren quauquavetz, mas, l'aime pas tant qu'aquò, P non pus.
- Rogier i ten pas tant qu'aquó, mas s'etot, quante i a que 'quò de pausar sus la taula.
- Pendant la guerra...
- 'La es 'chabada aura la guerra...
- Bon vau 'chabar de boifar e preparar lu mieijorn per quante eu vai tornar.
- V-òc-es, mai 'n'autres, i vem.

Lu vent se levet 'na vetz de mai, sas flors s'erián garnidas d'aquela istòria per la passar a las 'belhas, e aquelas 'niran jurt'aus vilages alentorn per ò contar... o beleu la bolangièra, marchatz saber.

'Quò se'n parlará d'enquera autorn dau clafotís au mes de junh, autorn d'un veire de vin.

* una cornuda es un gasteu ne'n fòrma de **Y** o de **O** realisat per las Pascas.

L'aubre

'Queu desbut d'apres mieijorn dau mes de junh mai son aer sec, sens estre trop chaud, eria l'enchainon de charchar la frescha sos las fuelhas d'un chamin. Far 'na pausa apres un bon repas, es pas un mau quante lu trabalh es 'chabat.

Prengueten tots dos lu chamin des cimas. Es un chamin propre, netiat reguliarament per la comuna, afe, dos còps l'an, e aquò se vei, 'laidonc degun per se planher ; d'aici las escòlas eu es godronat, peui d'intra lu passatge de las vachas e desempuei quauques temps los chavaus, aquò lu ten netiar. Segur, i a maitot los permenors dau diumenc que s'esmarronhan quauquas vetz contra untau o untau, mas, un chamin es fach per los que se'n servan, se son pas aüròs, an qu'a lu netiar.

- Ò gaita ! I a coma un piquet barradon aquí.
- V-òc-es. 'Quò deu estre 'na vielha barjaria. Ne'n sabe res, goiats, jugian pas aquí mai los autres dau vilatge.
- 'Na barjaria ? Entau gente ? Gaita, i a de la pintura verda d'enquera aquí.
- Es beleu un modelon fach per los borriers, o la comuna. Marcha saber.
- O beleu 'na vielha meijon d'avant guerra, es perquè tu iò sap pas. 'Na vielha meijon esbolhada, mai sos esperits que van autorn de nos.
- Beleu, jamai degun parlet chas me d'una meijon aquí conhada.
- Chas me nimai, mas n'autres ribetem ne'n 1960.
- Visarai sus lu plan dau cadastre de ser. Sabe que pas luenh d'aquí i aviá la potença, per los pendilhats per la Justiça.

Flete-flete-flete !

- liii !

- Mesfia te ! ‘Na torna.

- ‘Guí be paur.

- Es te maitot mai ton eimagineaci’ que trabalha. Mas te’n fai pas, sei ‘quí per te protejar.

E lu Bernart de ‘trappar la Monica per la talha, mas aquela se laisset pas far e s’eicartet.

- ‘Resta. Ai be lu dreit de pensar ad una vielha meijon. Aquí l’aiguier, ‘na fenestra que dubra sus la cort, per susvelhar lu que se trena per chamin o los goiats apres jugar. Aquí ‘na vielha sus un chieron apres passar lu cafieron lu mandin, o b’etot far los galetons a la davalada ‘ribada, ‘la fai tot aquò dins la chaminada, ‘na lampa ‘lumada pausada sus lu linte...

- E aquí vei-los-quí que passant de devant la chaminèia a dins la chambre ente un bon liet los atend. Cridet lu Bernart de trapar la goiata e la portar tres pas pus luenh.

- Eria pas ‘na galetiera que velhava la vielha, ‘visa ‘quel aubre. Un tau cirier es pas ‘n afar d’eimagineaci’, la natura directament dau productor au consomator. I avia beleu aquí una pèca mai un cirier, un perier e un prossegier.

- Tu ses bestia. Eu frutget beleu apres la guerra, quante la meijon fuguet ‘bolhada. O sem dins lu coderc.

- Beleu, eu deu aver dins los 30 ans. I a mesma d’enquera ‘na bela traça de l’empeutadís. Rintrat meijon, vau damandar a mon grand s’eu sap quauquarensus ‘quò que i aviá dins lu temps aquí, ‘na p’ita meijon o beleu un vargier... Mas ente se tu ?

- Sei ‘quí ! Diguet la Monica aura grimpada dins lu cirier. Me songe que mon istòria sembla pas tant un necitge.

Lu Bernart s’etot montet dins l’ambre. Eu ‘trapet ‘na brancha, copet lu branchilhon ente i aviá quauques fruchs, daus pus roges.

- Fai pas 'quò, aquò besilha l'aubre.
- Es nonmàs un bocin, aquò vai pas tuar l'aubre... 'Trapa. Diguet-eu ne'n lançant 'na cereija, laquala davalet dins sa chamisa.
- Qu'es fin aquò, ma chamisa va estre taschada.
- Me'n vau te la destaschar...

Segur que l'ombra dau cirier finament trabalhaba sos lu solelh de junh banha la peu de la Monica, peu bruna coma los que son defòra, mas dessos los cotilhons, lu tench tornava retrobar la soá color ròsa. 'Quela color se devinava de la gitar de façà, desempuei la basa daus aurelhons, dins la còrba dau còu. Mai-que-mai que 'queu ròsa valorisava los tres pitits gruns de beutat aquí acatats, de beucòp sauv dau Bernart, segur.

'Queu d'aquí de fusinar lu corsatge trobet los dos pitits sens rons, mai la mesma marca trilobada.

« 'Visa me 'quò !

'Na roja d'eschapada

Tres d'arretrobadas. »

L'aubre eriá jòune e se las branchas erian sòplas, pauc ne'n faguet per ne'n far una redda.

Lu chant daus grelhons los tireten de lur trainassaria.

- Marda, es mon torn de far las bestias. Mon pair vai marronar.
- 'Quò vai, i a d'enquera lu temps. E sus lu far la bestia...
- Es fin 'quò.

- Aida-me davalar. Irai coma te, entau degun cridará.

E entau fasent, s'entorneten tots dos vers lu vilatge. S'erián netiats, passats de l'aiga per la faça e ostats l'erba de lurs vestits.

Degun dins lu vilatge per lur cridar dessus, màs dos vielhs, lu cuòu pausat sus un banc per damandat se 'quò ne'n aviá fai una bona aüei.

La linga faguet pas desfaut a la Monica per lurs dire que s'ilhs tornavan pas coma daus vira-solelhs dins un topin tota la jornada, l'aurián be vuts.

D'aqueu meschaënt caracteri, 'quò se'n parlet d'aici la velhada, e 'quò se'n parlaran d'enquera l'ivern 'ribat.

Darnier clafotis

- Marcha lu chin ! Fug !

E lu chin de davalar los eschaliers 'na vetz passat la pòrta.

'Quò fai aura quauques temps que la Mauriceta vai pus far sas corsas ela mesma. 'La a un pauc paur de la gent dins son quartier, mai-que-mai desempuei que la plaça fuguet tornet facha : « Operaci' urbanista d'envergura per embelir la vila, amenajar la circulaci' intra los que van d'a pè mai las veituras, e far "raionejinizar la nòstra ciutat " ».

V-òc-es, 'na bra'a marda qu'ilhs fagueten aquí. Dins lu temps i aviá 20 plaças per las veituras, apres n'i en a torjorn 20. I a totjorn daus trepadors per que los chien poguessen chiar, adjuteten coma un sautador au mitan de la rua per far tombar los vielhs e son pas los tres juòcs pausats au mitan per los goiats que van chamjar quauquaren. 'Quò deu estre un bon moïen de far frutjar lu pòrta moneda de quauqu'uns, e per d'autres de ne'n fan lur pro d'aquesta mòda de far « coma dins las grandas vilas ».

Pieiron, pieironòla,

Ta mair es a l'escola...

Vòla, bestia dau beston.

Per far creire a la campanha aus vilauds, meteten una escultura que sembla 'na parparela o un parpalhon, marchatz saber dins l'art. Aura que 'las an totas tuadas mai la poison pertot dins los champs, vei-los-quí qu'ilhs ne'n fabriquen de beston e dins m'antes metaus, vei-las-quí pausadas sus lu bitum de l'espací" pietonesque "... 'Quò es beleu un brave chause per la toristalha mas aquò balha pas minjar.

Avant de venir a St Junian, per quò qu'es de minjar, qu'eriá sens un probleme. Mai son òme damandian* jamai res a degun. Lu vargier, los lapins, las polas, e las grossas corsas au supermerchat un còp lu mes, tot aquò permétia* de viuvre.

‘Quò fai quatre ans aura que ‘la prenguet ‘quel apartament, per pas estar sola, veire dau monde.

‘Quò fai aura quauques temps que la Mauriceta surt pus gaire que per ‘nar chas lu medecin. Lu chin sap lu chamin d’aci l’espíçaria, e un pauc coma los chins St Bernart, eu pòrta lu cabat dins sa gola, dins lu cabat i a lu pòrta pieçon, dins lu pòrta pieçon, lu papieron e totjorn pro de moneda.

- Deman, i a de la gent chas te lu chin, es jorn de festa.

Diguet l’espicer ne’n tornant metre los papierons dins lu cabat.

Sem la fin dau mes, en sus de las tres bricolas, fau un topin de cereijas au siròp e doas botelhons de limonada. La Mauriceta ditz totjorn ‘na chopina, per ‘quelas p’itas botelhas de 33 cl, e bonbona per las de 2 l, per exemple las que balhet la mairaria, l’estiu, dins lu cadre dau benaise de la gent quante ‘quò ne’n fai una.

- 2 litres d’aiga, mas la botelha es be trop lorda per me, prene aquela de la vila.

I a totjorn un escart dintra la « vita daus temps d’avant » que fuguet la de tots los jorns de la Mauriceta e la « vita daus jorns d’aëui », l’adaptaci’ facha au ritme de la modernisaci’.

Las cereijas per lu clafotís, autravetz, la gent aténdian* la sason, tot simplament, e per quauques’uns, fasián de las conservas. Quante los congelators ‘ribeten meijon, segur qu’i aguet la plaça per congilar de las cereijas, mai los nogeus, autradament es pus un clafotís, resmàs qu’una flaunharda. Daus bocaus erián utilisats per ne’n far a l’aiga de vita, mas qu’eríá pas las mesma.

Aura, mesma ‘quò la gent s’en* pus iò far, saben gaire res pus far. Lurs fau ‘n’etiqueta « recepta tradicionala e autentica », per lurs far obludar que ‘quò surt d’una usina coma las cròtas au cuòu de la chabra.

‘L’adaptaci’ ‘ribet maitot un jorn dins l’art ancestrau dau clafotís.

Fau be se baissar

Chas l'espicer maitot,

Per las 'massar ne'n bocau.

Coma i a pas d'aubres fruitaus sus los comunaus, afe los espacís verds coma fau dire, tant las 'chaptar entopinadas. O, jamai dins 'na boita de fer, totjorn un topin de veire, de las vetz qu'una bestia crebada seriá barrada dedins. 'Quò fai un momint que sa sòr ne'n fai pus ; son 'chaptats chas lu bolangier e mesma quauquavetz au supermerchat.

'Laidonc, deman diumenc es un jorn de jòia. Sa sòr vendrá per lu cafieron. I a daus gasteus per cas que l'a venguesse mai un de sos pitits eifants, de la limonada. Per elas doas i aurá lu clafotís « meijon ».

- Iram* beleu a la balada se la neça resta coma n'autres, o beleu be au cemeteri o sabe ente 'quò ad una fairia. Veirem 'quò deman, es-quò-pas lu chin. Veiquí de que minjar. T'etot, 'quò seriá autravetz... Brava bestia.

Es lu sinhau per lu chin qu'eu pòt montar sus lu canapet, mas pas per s'i dordar, jurtà costat dau margaud pausat se, sus los januelhs de la Mauriceta, davant la televicon©.

Lendeman, la soneta 'guet beu s'eschinlar de berla ne'n gerla coma 'qué se ditz de las clòchas, i aguet grán monde per ubrir la pòrta.

Tras la pòrta, coma entendeten dau bruch, la gent s'autoriseten de la far fòrçar.

Lu margaud fuguet tòst 'ribat dins las jarras, lu chin se trapet de jaupar, la televicon© eriá apres monstrar de la nevia.

La Mauriceta eriá mòrta, esbelada.

* 'tenci', fòrmas iregulièras que sauteten aquí ne'n mesma temps que lu solelh.

E prima...

- 5 cm per segonda.

- De que ?

- 5 cm per segonda, es la vitessa a laquela davalan las flors dau cirier. L'entendí dans un vielh dessenh animat japonès que passet i a gaire a la tiala·visi'.

- E be, ne'n aprenes de bonas, mas sem 'quí per tos cors, tascha de res pardre. 'Gaita me 'quò, n'i en a pertot. Lu bachon ne'n es plen, preste coma per far 'na lessiva.

- « Mamy » fasiá 'la-tot la lessiva aquí dedins ?

- Non pas.

- Afe, Alison, ta granda conneguet jamai las annadas que n'autres sem apres sublimi·visar. Eriá beleu un pauc vielha mai sos 157 printemps, mas pas ad un punt de coneisser lu siècle XX vielh.

Lu modelisor tri·matic 'viá portat dins l'ancian lemosin tota la familha apres se concentrar sus 'na aerò·fotò trobada dins lu neurò·remanbradís laissat per la mameta « coma un sosvenir daus temps d'avant ».

- Per estre tant franca, l'esmó·memòria d'aqueu temps deviá estre importanta dins la familha de ta mair. Tots 'quilhs borilhons, coma de la nevia, aquò deviá estre bra'e de iò viuvre.

Pluèia blanca

L'aubre chamja sa color

Petaçons de neu.

- Son totjorn estadas las femnas que gardavan la memòria chas n'autres, 'laidonc coneisse grán tot de chas me.
- Dins mon cors d'apres-istòria, disen res d'un bachon de peiralha.
- Faudriá beleu mens 'guitar la tiala·visi' e trabalhar un pauc tos cors, diguet lu pair. Es un bachon de ciment, pas de peira.
- Ton pair a rason. La granda de la granda de la granda deguet coneitre las grandas bujadas, un o dos còps l'annada. Puei, quauqu'uns fagueten beleu dins 'na serva d'aiga pròpria, e que 'queu bachon eriá usat a la desbuta per tirar l'aig...
- Ô ! Un utilh de far-blanc, pòde lu gardar per mon travalh pratique d'arqueò-museologia ?
- 'Na lessivosa ! Ne'n aviá jà entendut parlar mas jamai ne'n viguí de tri·modelisada. Se concentrar sus l'aerò·fotò nos balhe de veire d'aquelas chausas. 'Quela-quí fuguet pintura, beleu per un artiste de la fin XX vielh, per decorar.
- Es-quò 'quò que la gent 'pelan 'na machina a lavar.
- Non, Alison. Aquò eriá de segur un utilh, a la talha de l'uman, mas pas 'na machina electrica. As beleu vut de las propagandas realisadas apres la segonda guerra mondiala d'avant la prumièra montada de las aigas, dins un cors sus los grands procès contre las bancas e las industrias dau malusatge : las machinas liberan la femna.
- Aaaaaà ! Iò sabe que las coneissàncas sus la natura dau cerveu e sa psicologia an mai estadas utilisadas dins de las propagandas per botar ne'n esclavituda la gent non pas los laissar libres, i aviá gaira de monde per dire lu monde dins sa nuditat.
- Aürosament que n'autres prenguetem lu modelisor tridimencionau aüei. Tu t'i tòrnas trobar dins la cronologia, damandet lu pair. 'Visa, 'queu petala marca lu mitan dau siècle XIX vielh e 'queu-quí lu mitan dau siècle XXI, 'laidonc de l'industralisaci' d'aici la prumièra granda montada d'aiga. As sasit. Globalament, dins lu païs lemosin, e qua'iment dins tota l'Euròpa d'alora, aquò passet per lu chamin de far dins un prumier temps... Tant que lu monde anava a la vitessa de la vapor, lu progres eriá pas un mau tant mescheant qu'aquò, mas apres la guerra, l'enveia de botjar prenguet lu monde, lu Lemosin maitot. I aguet d'autras linhas de tracadas

desempuei lu poder centrau, las rotas, lu telefone, puei la lum. La televicon, l'ancessor de la tiala·visi', jos la fòrma d'un móble que montra daus eimatges faguet beucòp per « la modernisaci' » de l'eime dau monde. Es entau que far la lessiva passet d'una activitat de gropes a 'n'activitat individuala, puei se faguet dins l'aisida de far-blanc, d'aici que la votz de la televicon parla d'una « vedeta » electrica.

- Te fau saber que qu'eriá l'epoca que l'electricitat nucleara fasiá tot marchar, mesما los congelators ente erián servadas las cereijas per los clafotís, lu forn per lu cueire. Daus quite electro-caier erián realisats mai l'electricitat nucleara.

- La granda de la granda de ta granda fasiá tot mès sus un fuòc de buesc.

- Aquò deviá estre dur, diguet Alison.

- La gent 'vián 'n autre sens de la vita. Tu sabes, las raiças de l'aubre culturau lemosin picavián pro priond jurtà las annadas 1950 ancian sistemi. E 'quel aubre abriet son monde tant 'queu poguet.

- Mas, la reir reir reir granda dins tot aquò.

- 'La deguet far sa part, a son eschala. Aurián deguts reclamar mai de contraròtle sus las decici's, un autre biais de se far representar... Dire tot aquò es aisat aus jorns d'aüei. Fauguet atendre la prumiera granda montada d'aiga per que 'quò chamja, e dins una direcci' tant autoritarí que la gent degueten 'tendre la seconda per 'chabar vivre dins la nòstra federaci' anarchista cantonalà.

- Ò ! Gaitatz... Visatz 'quò, dins l'aiga se dessenet coma los lumons dins los ciaus, afe, 'quò que los libres ne'n disen. Mameta es dins 'quilhs ciaus de l'endefòra, dins lu pítit charre...

- Ne'n sabem res, las flors de cirier se pausan pas dins l'aiga per far coma las estelas dins los ciaus. Es 'n'interpretaci'. Mas es 'na bona chausa de sonjar a ta granda, la gent son vertadierament mòrts quante i a pus degun per pensar ad ilhs.

« 'Tenci', vos resta mas 5 minutás d'activitatxs memorialò·psichicas, 5 minutás »

Lu modelisor se metet de clinhotar, lu sinhe que la balada memoriala d'aquela familia lemosina 'nava se 'chabar. Lu sinhau per tornar dins las chausas tecnologicas, quilhs cròs dins los tuquets lemosins, tuquets perservats de las montats de las aigas.

Deman, lu pair mai la mair van never tornar trabalhar per la colonia.

Alison, la testa clafida d'eimatges, 'vant de barrar la veirina de son oxigenò·capsula per la nuech, faguet un pauc de vapor d'aiga, 'la dessenhet un petala de cirier.